

Beskrivelse

over

Slaget 2den April 1801,

tilligemed

Efterretning

om

alt Videværdigt, der i samme An-
ledning tildrog sig.

Nyt og forøget Oplag.

J. E. Hansen

Kjøbenhavn.

Samlet og trykt af Beckstrøm & Comp ;
sælges hos Joh. Henr. Schuboche
paa Børsen No. 5.

1801

09.96401

192 94

1801

1801

1801

1801

1801

1801

7356

—●—●—●—●—●—●—

Den 2den April 1801 har ikke mindre tiltruffet Danmark det øvrige Europas Opmærksomhed, end forhoiet det Danske Folks Agtelse. Disses Heltmod og Borgersind i denne Epøke vil aldtig uddoe; men gaae i Arv fra Fader til Son, — ja blive en kiær og folgeværdig Epøte til ædel Daad for den sildigste Esterlæggt. — Ikke desto mindre troer man at tiene det læsende, især fræddrende, Publikum, ved at udgive følgende Udtog.

Den 14 Jan. 1801 lagde den engelske Regiering Embargo paa alle danske og svenske Skibe, som fandtes i de engelske Havne; for at tvinge disse Nationer til at fratæde den itordiske Convention. Efter engelske Beretning udstødte den engelske Regiering

til samme Tid Befaling at indtage vore
vestindiske Øer, hvilke og, efter seenero Be-
retning uden Modstand overgav sig.

I Februari 1801 blev Kronborg forsyn-
net med Ammunition og et større Artillerie,
Defensionen og de til samme hørende
Skibe fik deres Befalingsmænd. Udskillige
Maanedsløjtnante bleve antagne. Disse
beholdt kun deres Gage saalænge de stod i
Kongl. Tjeneste, og maatte kun i sam-
me Tid bære Felttegn og Socofficeers
Uniform, dog uden Epoulet.

En Generalpardon blev udstædt for
alle dem, der havde forladt den Kongl. Sø-
og Landtjeneste, saasemt de vendte tilbage
til deres Fødeland inden Aarets Udgang.

De til Artilleriet hørende Nationale
bleve indkaldte til deres Korps, og indqvar-
terede hos Borgerne.

Hans Kongl. Høihed Kronprindsen reiste
med Kammerherre Steen Ville til Helsing-
ør, for at besøge Forsvarsvæsenet samme-
steds. Ved denne Leilighed talede Høisamme

i Helsingborg med Kongen af Sverrig, og kom Dagen derefter tilbage til Kiøbenhavn.

Defensionen blev nu udlagt, tillige 2de Linieskibe og nogle smaa Krigsskibe og Kanonerbaade, der deels skulde understøtte Defensionen, deels vare bestemte til anden Tjeneste; adskillige Maanedsløitnante bleve endnu ansatte paa Flaaden.

Kronborg blev forsynet med mere Ammunition, og ved Søkanterne bleve Batterier opkastede. En liden armeert Eskadre blev fordeelt ved Glückstad og Altona, og noget Kavalerie blev i Nærheden af disse Stæder, til nærmere Ordre, indquarteret.

Den 5te Marts kom en Kourer fra Engelland til den danske Gesandt i Kiøbenhavn.

Halvdelen af de til Kiøbenhavns Besætning henbørende Nationale bleve indkaldte til deres Regimenter, og endnu lagde de tvende Linieskibe i seilfærdig Stand ud paa Rehdén, samt et Blokkskib og en synkefrie Fregat, og Dagen derpaa, den 10de Marts, 3 Skjtspramme.

Den 12te Marts seilede den engelske Flaade fra Yarmouth. Et engelsk Krigsskib, Invincible, paa 74 Kanoner, ført af Admiral Toddy, ladet med et Forraad af svætt Artillerie, Skudt og Kugler til den Parkerste Flaades Kanoneerbaade, sank samme Dag, hvorved 400 Mand omkom. Admiralen reddede sig i en Fisterbaad.

En Bataillon af Prinds Fredriks Regiment blev sendt til Besætning paa Batteriet Trekroner, og den første exercerte med Kanoner for at besætte Citadellet. En Lieutenant med 20 Artillerister blev ligeledes sendt ud paa Batteriet, for dersfra at skyde med gloende Kugler, naar paafordredes. Den øvrige Halvdeel af de Nationale bleve indkaldte til deres Regimenter, og i Norge bevæbnede man Koffardieskibe til at forsvare Havne, og til Kysternes Beboere bleve uddeelte Vaaben.

Fra den 13de til den 17de Marts bleve de sidste Forsvarsskibe udsatte, hvortil Cheserne vare udnævnte af Admiralitetet.

For at erholde Mandskab til disse Be-

fættning og indgaae Presning, udgav Regjeringen en offentlig Bekjendtgjorelse, hvorved enhver, hvis øvrige Pligter tillod det, blev opfordret, som Frivillig, at antage Tjeneste, imod at erholde 15 Rdlr. Hertil meldte sig strax en Mængde.

I Holsteen gjorde man de uueligste Forsvarsanstalter. Under hans høisyrstelige Durkslautighed Stadtholder Prinds Karl af Hessens Komando sammentrak sig en Armeé af 12000 Mand.

Engeland vedblev at opbringe de søenske og danske Skibe. Den Engelske Charge d'Affaires Hr. Drummond, og den hertil ankomne Hr. von Sittard, Sekretair i det engelske Skatkammer og Medlem af Parlamentet, forlangte at erkiendes for engelske Gesandte, og foreviste deres Kreditiver; men fik til Svar: at saalænge Engeland ikke havde ophævet Embargoen, som var paalagt vore Skibe, og vedblev at forstyrre vores Søefarts Rolighed, ansaae det danske Hof det under sin Værdighed; at erkiende dem for Gesandtere, og antage

deres Kreditiver, hvis de ellers ikke var befuldmægtiget, at give Danmark fuldkommen Forsikkring om Ophævelse af Embargoen og de øvrige Fiendtligheder.

En engelsk Fregat, *Blanche*, paa 44 Kanoner og 350 Mand, ført af Kapt. Hammond, kom den 20 Marts under Parlemantairflag paa Helsingøers Rehd. Efterat den havde havt en Underhandling med Briggen *Sarpen*, som ogsaa laae paa Rehden, sendte den en Baad med samme Flag og 2 Officerer til Land, hvoraf den ene ledsaget af en Jægerofficer, strax reiste til Kbhavn. Snart fik man Efterretning at den engelske Flaade krydsede i Nærheden af Sghagen og Binge. Fyret paa Kronborg, Nakkeshovedet og Kullen vare allerede slukkede, og nu blev ogsaa givet Befaling at Fyret paa Sghagen og Anholt skulde slukkes.

Den 22de Marts bleve 2de Batailloner af det lette Infanterie og en Esquvdron Husarer fordeelte paa Amager; den første Bataillon af Prinds Frederiks Regiment besatte Citadellet, og til Kronborg bleve send-

te 124 Mand Artillerister. Den engelske Charge d'Affaires reiste med sit hele Folge til Helsingøer, og begav sig sammesteds, med den engelske Konsul og andre Engelskmænd ombord paa Fregatten *Blanche*, for at vende tilbage til deres Fødeland. Volden om Kjøbenhavn blev forsynet med mere Skjts, og det blev forbudet, at føre Vaaben, Krigsnødvendighedec og Skibsredskaber fra Danmark og Norge til fremmede Stæder.

Den engelske Flaade havde nu forladt den *Torædøe* skæ Harbugt og laae ved den danske Kyst, omtrent 5 Mil fra Helsingør. Tiden til de Frivilliges Antagelse blev forlænget til den 25de Marts.

Ved Brandvæsenet blev truffet de bedste Anstalter. I Stædet for Hr. Generalmajor *Peymann*, der for nærværende Tid ikke kunde forlade sin Post som Kommandant i Citadellet, blev Overbefalingstienesten ved Brandvæsenet overdraget til Overpræsident Kammerherre von *Urne*.

Landeværnet i Danmark blev nu fremkaldt og forsynet med Vaaben og Munde-

ring, for at holde sig færdige at møde til Sted og Tid, som dem af Amtmanden blev bekiendtgjort. Tvende Batailloner af samme kom saa Dage herpaa til Kiøbenhavn, hvor de gientog deres Vaabenøvelser.

Den engelske Flaade laae nu ved Gilleleie den 23de Marts, bestaaende af 25 Linieskibe, 10 Fregatter, 20 Bombarde-rere og Brandere, i alt 50 til 60 Seilere, under Anførsel af Admiralerne Parker, Nelson og Greaves.

Det sjiellandske Regiment marscherede til Helsingøer, og endnu blev der sendt Ammunition fra Frederiksværk, og Rug fra Kiøbenhavn derned. Ligeledes kom der ogsaa 41 Mand Herstabsjægere til Hest. Overalt blev Kysterne besat med Tropper. Hamborg blev af de Danske taget i Besiddelse.

Den 28de begierede Parker frie Gien-nemfart af Kommandanten paa Kronborg, og da samme blev ham nægtet den 29de, ansaae han det for en Krigserklæring.

Dette meldte Kommandanten Magistraten i Helsingøer, tilligemed at man paa Fæstning

gen var beredt til at skyde paa Flaaden, hvis den vovede at seile forbi. Generalmarsken, blev slaaet i hele Byen, og alting blev sat i Beredskab til saavel at imodtage Fienden efter Pligt, som at forebygge den derved forbundne Skade.

Den 7te Marts om Morgenen Kl. 7 kom Flaaden i Sundet. Kanonaden fra Kronborg tog strax sin Begyndelse, og blev vedligeholdt fra begge Sider til Klokken g en halv. Skønt Fienden holdt sig saa nær den svenske Ball som mueligt, har man dog Formodning om, at han leed betydelig Skade. Paa Kronborg blev et Stykke af Slotets vestre Skjuppel bortskudt, 2 Mand dræbte og 2 saarede. Adskillige Bomber faldt i Helsingøer, men gjorde ingen Skade. En blev slukket af en Slagtersvend, som for samme Skal have bekommet, 50 Rdlr. af Kronprindsen.

Kl. 11 samme Dags Formiddag kunde man fra Kiøbenhavn see Fienden i en Miils Afstand. Da man troede, at Fienden strax vilde gjøre Angreb, blev der slaaet Gene-

ralmarsch, og enhver ilede til den Post der blev dem anvist. Ved enhver Bygning blev sat 1 a 2 Kar med Vand. Kongen med høie Familie begav sig til Rosenborg Slot. Dog ventede man forgæves denne Dag; hele Flaaden ankrede rolig paa Kjøbenhavns Kæhd; blot en Fregat og nogle mindre Skibe nærmede sig, for at udspeide Forsvarsanstalter og undersøge Vandets Dybde, men disse trak sig strax tilbage, da man begyndte at flyde efter dem. En Cha-luppe med 4 Mand, der af samme Marsag gjorde Forsøg at løbe ind under Batterierne, blev af Mandskabet paa samme opbragt.

Defensionsværkerne bestod nu af følgende:

Sydlige Fløi.

- 1) Prøvestenen, gammel Tredækker, allerede halv ophugget, men i en Hast udfikket, saa at den havde to Batterier, uden Master, bygget 1767. Cærofficerer: Kapt. Lassen, Kaptainlieut, R.

- Rasn, Præmierlieut. M. Bille, Maanedslieutnanterne Rosenkilde, Rosod, Holm, Jensen. Landofficerer: Lieut. Buckov, Lieut. Fædder.
- 2) Bagrien, gammel Todækker, bestemt til at ophugges, Bakke og Skandse sloisfede, uden Master, bygt 1773. Søeoffic.: General Adjut. Nisbrigh, Pr. Lieut. Henne, Cer. Lieut. Hagerup, Maanedslieut. L. Støger, C. Støger, Groth. Landoffic.: Lieut. Rønne, Lieut. Adler.
- 3) Rendsborg, Kavalleriepram med Mast og Ceil, bygt 1786. Søeoffic.: Kaptainlieut. Egede, Maanedslieut. Møller, Aarstруп.
- 4) Nyborg, Kavalleriepram med Mast og Ceil, bygt 1786. Søeoffic. Kaptainlieut. Roche, Maanedslieut. Lund, Tellefen.
- 5) Jylland, gammel Todækker, domt til Ophugning, sloiset, uden Master, bygt 1760. Søeoffic.: Kapt. Brandt, Kapt. Lieut. Bleugel, Maanedslieut. Nisbrigh, Franzen, J. J. Holm, Raamussen, No.

- hamisen. Landoffic.: Lieut. Lüttichau,
Vorstorff.
- 6) Sværdfisken, Stykpram, uden Ma-
ster, bygt 1764. Søoffic.: Sek. Lieut.
Sommerfeldt, Maanedslieut. Rands-
leff.
- 7) Dronborg, gammel sloiset Fregat, uden
Master, bygt 1781. Søoffic.: Pr. Lieut.
Hauch, Pr. Lieut. S. Bille, Maanedslieut.
Helt, Bohne.
- 8) Haien, Stykpram uden Mast, bygt
1793. Søoffic.: Pr. Lieut. J. N. Mal-
ler, Maanedslieut. Lind.
- 9) Dannebrog, gammel Todækker, dømt
til Ophugning, uden Master, bygt 1772.
Søoffic.: Kapt. F. Brown, Kapt. Lem-
ming, Pr. Lieut. Lügen, Sec. Lieut. A. J.
R. Bulf, Maanedslieut. Lorensen, Korn-
bek, Warming, Moltup, Lügen. Land-
offic.: Lieut. Winkler, Fændrik Ebel.
- 10) Elven, lille Fregat, var Chefens Re-
petitor, med Mast og Seil, bygt 1781.
Søoffic.: Kapt. Lieut. Holsteen, Sek.
Lieut. Grottschilling.

- 11) Gerners Flydebatterie No. 1,
uden Mast og Seil, bygt 1784. Søeof.:
Sek. Lieut. Willemoes; Maanedslieutn. Behr.
- 12) Aggershuus, Kavalleriepram med
Mast og Seil, bygt 1786. Søeoffic.:
Pr. Lieut. Fasting, Maanedslieutnant.
Smith, Bang.
- 13) Siælland, Lodækker, bestemt til Op-
hugning om et Par Aar, med Underma-
ster uden Seil, bygt 1787. Søeoffic.:
Kapt. Harboe, Kapt. Lieut. Schulz,
Pr. Lieut. Hoppe, Sec. Lieut. Diderichsen.
Maanedslieut. Wedele, Justesen, Bøh-
rensen, Landoffic.: Kapt. N. Westerholt,
Lieut. Friis.
- 14) Charlotte Amalia, gammel Ostind-
iesfarer, rasert, uden Mast og Seil, bygt
1765. Søeoffi.: Kapt. Kofod, Pr.
Lieut. Bgdenfleth; Maanedslieut. Wil-
lems, Risom.
- 15) Søhesten, Stykpram uden Master,
bygt 1795. Søeoffic.: Pr. Lieut. Mid-
delbo, Maanedslieutn. Lilleholt.

- 16) **Holsten, Lodækker**, fordømt til Ophugning om et Par Aar, med Undermastec uden Seil, bygt 1772. Søoffic.: Kapt. Ahrenfelt, Kapt. Licut. Andresen, Pr. Licut. Lindstov, Maanedslieut. Sonne, Hans Långemærk. Landoffic.: Lieuten. Hein, Holm.
- 17) **Indfødsretten, Lodækker**, dømt til Ophugning, rasert, uden Mastec, bygt 1786. Søoffic.: Kapt. Thura, Maanedslieut. Cortsen, Meinerts, Sonne, Rasmussen, E. N. Müller. Landoffic.: Lieut. Rothe, Münster.
- 18) **Hjælperen, synkeski Fregat**, med Civil og Mast, bygt 1787. Søoffic.: Pr. Lieut. Villienstibold, Sec. Lieut. Boll, Maanedslieut. Rosen, E. Mølle.

W. Elov, Gernes Flydebatterie, Aggershuus og Søhesten lagde først ind i Linien Astenen før Bataillen.

Nordre Fløi.

- 19) **Det store Trekroners Batterie**. Infanterie-Offic.: Major Meyer, Major

Michaelson, Kapt. Becker, Lieutenant-
 ne Bistoe, Thancf, Klink jun., Wilden-
 rath, Smidt. Søendriker Mauciken, Com-
 mer, Behr. Artilleri-Offic.: Lieut. Stock-
 mstedt, Laub, Frise.

20) Mars, Todæffer, dømt til Ophugning,
 uden Master, bygt 1769. Søeoffic.:

Kapt. Gyldenfeldt, Maanedslieutn.
 Fogt, From, Hoier, Hilkær, Thuesen,
 Moren. Landoffic.: Lieutn. Kirchheiner,
 Gonk.

21) Elefanten, Todæffer, dømt til Op-
 hugning, uden Master, bygt 1769. Søe-

offic.: Kapt. von Thun, Maanedslieutn.
 Jørgensen, Lundbye, Mathon,
 Mengel, Hersfort, Mosin. Landoffic.:

Lieutn. Krieger, Munk.

Den mobile Eskadre under Kam-
 merherre Villes Kommando,

Orlogskibet Dannemarf, Søeoffic.: Kam-
 merherre S. Vile, Kammerjunket Wal-
 tersdorf, Capt. Lieut. Holtermann, Pr.

Lieut. D. Bille, Maanedslieutenanterne
E. Kede, Gyldenpalm, Thunboe, Kan-
dullf. Landoffic.: Kapt. Ahrens, Lieut.
Deskampeaur.

Orlogskibet Tre Kroner, Søoffic.: Kom-
Kapt. Niegelsen, Kapt. Ebbesen, Pr.
Lieut. C. Meyer, Sec. Lieutn. Herbert,
Prehn; Maanedslieutn. A. Holsteen,
Falsen, Dodt, Ely. Landoffic.: Kapt.
Hegermann, Frændrik Host.

Fregatten Iris, Søoffic.: Kapt. Wessel
Brown, Pr. Lieut. Svensen, Sec. Lieut.
Wleugell; Maanedslieutn. Hermansen,
Flor.

Briggen Sarpen, Søoffic.: Kapt. Fa-
britius Tengnagel, Sec. Lieutn.
Scheitman; Clemens.

Briggen Nid-Elven, Søoffic.: Kapt.
Gether, Sec. Lieut. Betge, Cederfeldt.

Kahoneerbaadene: Aalborg, Pr. Lieut.
Wilde. Steege, Pr. Lieut. Fabricius.
Nassau, Sec. Lieut. Lous. Nykø-
bing, Sec. Lieut. Wulff. Viborg,
Sec. Lieut. Giedtrod. Langesund,

Pr. Lieut. Eriksen. Odense, Pr. Lieut.
 Hohlenberg. Christiansund, Sec. Lt.
 Grove. Ahrendahl, Pr. Lieut. Lerke.
 Stabværn, Pr. Lieut. Juul. Flens-
 borg, Pr. Lieut. v. Deurs.

Blot i Kiøbenhavn havde 1023 Frivil-
 lige meldt sig til at gjøre Tjeneste paa sam-
 me, hvorefter enhver bekom 15 Rdlr., og de
 endnu manglende bleve tagne af de und-
 værligste Arbeidsfolk, Brygger- og Brænde-
 viinstarle, Haandværksfænde og andre,
 fornemmelig gaves der under de Frivillige
 Læredrenge af alle Professioner. Defensio-
 nen var, foruden disse uerfærede Folk, og-
 saa bemanded med et lidet Antal Matroser,
 og havde, som sædvanlig, et efter ethvert
 Skibs Størrelse forholdsmæssigt Antal Sol-
 dater ombord. De Frivillige bleve øvede i
 at exercere med Kanoner hver anden Time,
 hvortil de viste overordentlig Lyst, og op-
 naaede i kort Tid temmelig Færdighed.

Til Lands vare adskillige frivillige Korps
 oprettede. Paa Frederiksværk (et stort Ka-
 nonstøberie med adskillige Stødnøller og

andre Indretninger) blev der oprettet et bestandigt frivilligt Korps, hvis Styrke stedsse skulde indrettes efter Stedets Befolkning, og paa nærværende Tid bestod af 800 Mand Infanterie, 200 Mand Kavallerie, 100 Artillerister, 100 Jægere og 100 Matroser, til at forsvare de omliggende Egne. Artilleriet bestod af 2 Halvtredsindstyvpundige Mortere, 4 Attenpundige, 10 Tolvpundige, 4 Sexpundige, 4 Trepundige og 2 Eenpundige Kanoner. Deres Overbefalingsmand er Hr. General-Krigscommissar Husler, Bænkets Administrator. Korpsets Uniform er en brun Troie med sorte Opplage og Krage, og graa Pantalong. Officerer og Underofficerer udmærke sig ved en eller to Epouletter, og de Kommanderende bære et grønt med Guld giennemvirket Felttegn, og ansattes af Regieringen.

Paa Beværtsfabriket Hellebæk ved Helsingør blev ligeledes oprettet et Korps af nogle hundrede Mand. Deres Uniform er mørkeblaa, graa Pantalong, en grøn Sie-

der, Officererne har to, Underofficererne en Guld-Epoulette.

I Helsingør, Slensborg, Bergen, Tronhiem og andre Steder oprettedes ligeledes frivillige Korps, deels Jægere, deels Infanterie, og tildeels ogsaa Artillerie.

End videre bleve ogsaa alle de, som havde staaet under det Militære, og ikke vare 45 Aar, forpligtede til at tiene under Landeværnet, hvilket blot i Sieland udgjorde 19 Batailloner, hvoraf hver bestod af 600 Mand. Ethvert Amt fik sin egen Fane.

I Kiøbstæderne fik de Borgermilitære en bedre Indretning, og blev, efter Alder, inddeelt i 2de forskiellige Klasser.

I Kiøbenhavn fik de Borgermilitære ligeledes en bedre Indretning, og dets 12 Kompagnier bleve fordeelte i 3 Divisioner, som blev formeret med saa kaldte frivillige Borgere.

Det borgerlige Artillerie, som forhen bestod af 2de Kompagnier, blev forøget med et 3die, og fik ligeledes en efter Borgerkompagnierne lignende Organisation.

Videnskabs-Dyrkerne forenede sig til et Korps af 1068 Medlemmer, og blev inddeelt i tvende Bataillioner, som fik Navn af Kronprindsens Livkorps, hvoriblandt fandtes af Danmarks ypperste Lærde, og Kronprindsen valgte Kammerherre Hauch til deres Ansører. Det Kongelige Kapelle gjorde frivillig Tjeneste ved dette Korps som Hautboister. Dette Korpses Uniform er en sort mørkeblaa Troie med sorte Opflag og Skrape og hvid Kantning, lange graae Pantalong, korte Støvler, et sort Kaardegehæng over Skulderen og et sort Bandedeet med Patronstaske, paa Hatten en hvid Kofarde med en sort Fieder. — Officererne (hvoriblandt valgtes fortiente Mænd af Militærstanden, som tillige have betraadt den videnskabelige Bane) og Underofficererne bære Solo-Epoulet, de første to.

Et andet frivilligt Korps, som fik Navn af det Kongelige Livjægerkorps, organiserede sig til samme Tid under Kammerjunket Hr. von Holsteins Ansørsel. Deres Uniform er en mørkegrøn Troie med sorte Opflag og

Krage, graae Pantalong og en grøn Fier i Hatten.

Disse Korps vare daglig bestieftigede med Vaabenvælfet.

Betienterne ved Kollegierne udgiorde et Slags Brandkorps, bestemte til at have Opsigt ved Kollegiebygningerne i paakommende nødvendige Tilfælde.

Ved Brandvæsenet bleve mange Haandværksfolk ansatte, som for hver 6 Timers Vagt blev lønnet med 2 Mk. 8ß., og mange meldte sig frivillig, hvilke man anviste Poster paa Skibsverfterne og landre nødvendige Steder ved befrygtende Fare.

Den 29de Marts lagdes Embargo paa alle engelske Skibe og Varer, og de ved samme nødvendige Forholdsregler befalet.

Saaledes stod Tingene til den 31 Martii. Alle luede af een Mand, Alle higede efter at værne om Konge og Fødeland. Vore brave Digteres Krigsfange, som adskillige offentlige Steder bleve uddeelte og

affsiungne, bidrog ikke lidet til at besvæle og forhoie de Danskes Mod.

En engelsk Vaad med to Mand blev igien (den 31 Marts) opbragt; som vare beskiæftigede med at lodde Dybet.

Det frivillige Kongl. Jægerkorps valgte sin Station paa Amager.

Det borgerlige Artillerie havde besat Lynetten og Dointus lange Linie.

Holmens Sommermænd, som bleve ovede i at exercere med Kanoner, havde besat Bastionen Sextus, under deres Chæfs Commando Kierulfs Kommando.

De øvrige Batterier og Bolværker paa Gøeshiden og Christianshavn, samt Toihuset, vare alle besatte, deels af Militære, deels af det borgerlige Artillerie, og den 1 April bleve Bagterne paa de Kongl. Pallaiier og den saa kaldte Slotsholm besat af Borgerstabet.

Den 1ste April om Eftermiddagen kl. 3 en halv settede 2de Divisioner af den engelske Flaade Anker, under Viceadmiral Nelson og en Kontra-Admiral; gif tøj

Østen om Middelgrunden (en Sandbanke, som gaaer i Midten af Farvandet) og lagde sig en halv Mil østlig fra Lynetten Quintus, strax over for Defensionens sydlige Linie. Man troede Fienden vilde gjøre Angreb; Generalmarschen blev slaet; men ogsaa denne Gang blev det inket af; de ankrede rolig paa det ovenmeldte Sted. Denne Force bestod af 12 Linieskibe, endeel svære Fregatter, Bombardeere og mindre Fartøier, i alt nogle og tredive Seilere.

Den 2den April om Formiddagen Kl. 9 tre quart lettede den hele engelske Flaade Anker under en Sydvest Vind. Admiral Nelsons Division tog sin Kours til Kongedøbet, for at kunne komme den danske Defensionslinie paa Siden. Det var den sydlige Linie, som blev angreben, i det den nordlige selv blot blev truet af den øvrige engelske Flaade under Admiral Hyde Parkers, og kun havde liden Leilighed til at agere. Vi vil altsaa sammenligne den sydlige Linies Styrke efter den opgivne For-

tegnelse med Nelsons Divisioner, for at bedømme de tvende Stridendes Styrke.

Den sydlige Linie bestod, som vi har seet, for det meste af Blokstibe og svømmende Batterier, der ikke kunde bevæge sig, men maatte ligge stille for deres Ankere, og altsaa kun kunde bruge de halve af deres Kanoner, da de ikke kunde vende sig, for ogsaa at skyde med den anden Side.

Den engelske Angrebsflaade bestod af bevægelige Skibe, som kunde bruge Kanonerne paa begge Siderne.

Den danske Linie bestod kun af 18 Nummere, af hvilke 7 vare Blokstibe af 48 til 74 Kanoner, 2 havde nemlig 48, et 56, et 60, et 62, et 64 og et 74, og det til Blokstib indrettede gamle ubrugbare Skib Charlotte Amalia havde kun 26 Kanoner; af Batterierne havde Gerners 24 Kanoner, de øvrige Batterier og de 3 Kavalleriepramme, som havde Masten og Seil, førte 18 til 22, Fregatten Hielperen 20, men Elven kun 6 Kanoner. Det hele Ka-

non-Antal var altsaa 628, af hvilke de halve, omtrent 328, kun for nærværende kunde bruges. Besætningen bestod af 4800 Mand; som for det meste vare sammenbragte paa den forhen omtalte Maade.

Den engelske Flaade, som tog Andeel i Fægtningen, bestod af 12 Linieskibe, hvoraf de meste havde 74, et 80 Kanoner, og 6 til 8 Fregatter, der tilligemed Bombardeer-skibene i det mindste førte 1300 Kanoner. Alle disse Skibe kunde bruge alle deres Kanoner, efterdi de kunde dreie og vende sig efter Ønske. Mandskabet vare udførte og vandt til Krig.

Heraf vil man sandsynlig erfare Siendens Overlegenhed i Styrke, og enhver maae beundre de Danskes Mod.

Bombardeer-skibene og de smaae Fartøier lagde sig nærmere Kiøbenhavn, og Admiral Parkers Division, som bestod af 8 Linie- og adskillige smaae Skibe, krydsede med fulde Seil paa den nordlige Fløi, imod den danske Defansjon.

den 10. en halv gik de forreste Skibe af Lord Nelsons Division forbi de sydlige Skibe af vores Defension. Prøvesteen og Wagrien, som vare dem nærmest, gav dem, efter at de dertil havde beholdet Befalings-Signal, af det fulde Lag. Et engelsk Linieskib paa 74 Kanoner lagde sig for et Anker agter imellem Inland og Dannebrog, og gav første derved Leilighed til at bruge sine Kanoner. Saaledes begyndte det blodige Slag, som i Søslagenes Historie ikke vil finde sin Lige. Efterhaanden kom de øvrige engelske Skibe, og ved deels at seile det først ankrede forbi, deels at stille sig agter for ham, søgte de at danne en tæt Linie, for at bruge deres hele Magt paa et Sted, og som gjorde det umueligt for Batteriet Tre Kroner, Blokkskibene Elefanten og Maris, saavelsom Freygatten Hjælperen at benytte sig af sine Kanoner. Ved denne Manøvre, som man fra vor Side ikke kunde forhindre, blev Defensionens sydlige Fløi isoleret og ganske alle ne udsat for den fiendtlige Ild. Derved

blev ethvert Skætsøi af vor Division omringet af et Antal engelske Skibe, og kun sand Spartanermod kunde udholde en Kamp, hvort blot Modstand syntes en Umulighed.

Blokskibet Prøvesteen forevige sig ved en Kamp, der endnu ikke har havt sin Lige i Søkrigshistorien, og vanskelig vil komme til at finde den. Besætningen paa dette Skib bestod af 515 Mand, den havde 28 36pundige og lige saa mange 24pundige Kanoner, af disse kunde, som forhen er meldt, kun de halve bruges, fordi det, ligesom Defensionens andre Skibe, uden at vende sig, laae fast, og Fienden ikke kunde angribe det paa den anden Side med svære Skibe. Det laae som fastmuret, imedens 4 fiendtlige Skibe med uopholdelig Ild angreb det. Skibet var saa gammelt og fordærvet, at man havde begyndt at lade det ophugge, da Forsvarsanstalterne paa Nehden gjorde det nødvendigt, at lade den øvrige Halvdeel udlægge sammensteds. Mandskabet havde næsten intet Drøstværn, og dog tabte disse Helte ikke Modet. Den

engelske Kontra-Admiral og et andet Linieskib angreb det fra Siden, tvende store Freygatter bestjod det stedse med Kartæissher forind, uden at Blokskibet kunde forebygge eller besvare samme, da man der ikke kunde anbringe Kanoner. Dog udholdt det tilligemed de øvrige danske Skibe 4 en halv Times Kamp.

Den engelske Magt befandt sig allerede en Time for Slagets Ende saa svækket at ndskillige af de engelske Skibe, hvoriblandt Nelsons, kun skød med enkelte Kanoner, og denne Helt saae sig nødt til, midt i Slagets Hede, at sende en Parlamentær i Land, for at foreslaae Vaabensstilstand. Desuden fortælles, at tvende engelske Linieskibe havde strøget, men ved Opseiling af friskere Skibe bleve understøttede og heiste igien; at Nelsons Flaade bestandig maatte have friskt Mandskab tilsendt fra Parkers; at de engelske bestandig fastede Døde over Bord, udpompede Blod fra deres Skibe, og ndskillige af disse vare saa forstuede, at de maatte forlade Slaget.

Liljødft maatte dog de Danske vige Overmagten, efterat næsten alle deres Kanoner vare demonterede, og det meste Mandſkab enten ſaarede eller dræbte; og Ilden ophørte efterhaanden ſonden fra og norden efter.

Bloſkibet *Prøveſteen* ſloges til Kl. 3. Da kun 2 Kanoner vare brugbare og to Trediedele af Mandſkabet ſaaret eller dræbt, forlod Officeterne, (undtagen Lieut. *Bille*, ſom blev tilbage hos de Saarede,) og noget Mandſkab Skibet. Krudtet blev kaſtet over Bord. Skibet blev ſiden taget og opbrændt af Fienden. Blandt de Døde beſandtes Maanedslieutenant *Jenſen*. Det ſloges blandt andre med *Ruffel* 74 Kan. og *Polyphem* 64 Kan.

Bloſkibet *Wagrien* ſloges ligeledes beſtändig med 3 til 4 ſtore Skibe til Kl. 3. Afſlog en Gang Fienden, der vilde entre. Da kun 2 Kanoner vare brugbare, og to Trediedele af Mandſkabet ſaaret eller dræbt, retirerede Officeterne og 55 Mand i Land ved *Dvintus*. Kanonerne vare fornagledt

og Krudtet kastede over Bord. Blev siden taget. — Der sloges blandt andre med Velskona 74 Kan., og med Jsi's 50 Kan.

Kavallerieprammen Kongsborgs Louge bleve vrent midt i Slaget overflodte, saa den drev paa Revsalingsgrunden, derfra fyrede den adskillige Skud paa Fienden; men blev siden taget.

Kavallerieprammen Nyborg blev flodt synkesærdig i Batalien; ved at faae Ceil til, bragtes Skibet inden for Batteriet, og buserede Uggershus med sig.

Blokskibet Sjælland sloges til næsten alle dets Kanoner vare demonterede, Skibet synkesærdigt, det halve Mandskab dræbt eller saaret. Blandt dets Dode fandtes Maanedslieutenant Johansen. Blev taget. Sloges blandt flere med Ardent, 64 Kan.

Prammen Søværdsfiken sloges til dens Kanoner vare fordærvede, og endeej af Mandskabet dræbte. Ligeledes taget.

Blokskibet Kronborg havde samme Skæbne. Blandt dets Dode fandtes dets

Chef, Pr. Lieut. Haus og Maanedskient-
nant Bohne.

Skjotsprammen Hujen, havde samme
Skiebne.

Fregatten Elven, reddede sig, ved at
faae Seil til, inden for Batteriet, efter at
den en Tidlang havde forsvaret sig imod
den overlegne Fiende.

Blokskibet Dannebrog kom der Tid
i, da det en lang Tid havde stridt med
overlegne Fiender. Efter at Mandskabet
deels vare reddede i Land, deels bragte om
Bord til de Engellske, sprang det i Lusten.
Blandt dets Gaarede befandtes O. Fi-
scher, og Skibets Chef, Kapt. F. Braun,
der mistede den hoire Haand. Blandt dets
Dode Sec. Lieut. Wulf og Landoffic. Lieut.
Ebel. Det voges især med Admiralskibene
Elefanten og Desiance, begge paa 74
Kanoner.

Kavallerie - Prammen Nygerhus,
havde samme Skiebne som Nyborg, hvor-
af den blev hlulpen; sank siden paa Steu-
ben.

Skjot-Prammen Søhesten kom til at drive under Batallien; men blev igien forsvøiet agter Holsteen, hvor den gav sig til at fyre paa ny, og slog endnu efter et ommeldte Skib havde stroget, indtil den tilsidst saae sig nødt til at overgive sig.

Blokskibet Charlotte Amalia sloges tappert, men blev taget som foregaaende. Blandt dets Døde befandtes Maanedslieutn, Willumsen. — Det sloges iblandt andre med Monarch, 74 Kan.

Flaade-Batteriet No. 1 var kommet saa tæt under Nelsons Skib, at denne ikke kunde flyde paa det, hvorimod det gjorde Fienden betydelig Skade. Efterat have forsvaret sig en Tidlang tappert imod den overlegne Fiende, reddede Mandskabet det ved Bærpning inden for Trektoners Batterie.

Oelogslibet Sieland udholdt en skarp Action, slog tappert og blev meget ilde tilredt. Dets forreste Ankertong blev affrudt, saa det faldt af og vendte Agterskibet til, hvorved det blev nødt til at kappe

det bageste, og drev af fra sin Plads. Dette forarsagede stor Svækkelse for den danske Linie og var til megen Fordel for de Engelske, der nu bedre kunde bibringe den øvrige nordlige Deel af Linien Skad forind. Det havde 180 Saarede og Døde. Blandt de Døde befandtes Maanedslieut. Wedel.

Orlogsskibet Holsteen forsoarede sig ligeledes tappert; men da de øvrige Skibe af Defensionen for største Deelen havde strøget, og Admiral Parkers Division var nu kommen den sydlige Deel af Defensionen su nær, at den og beskød dette Skib agter ind, gav Kommandør Fisher, som herhen havde flottet sin Stander, dette Skibs Chef Ordre at stryge. Det blev siden taget. Det sloges paa en Tid med Desiance, Elefanten og Blatton.

Blokskibet Indfødsretten var udsat for en stærkelig Ild af den nordlige engelske Division. Blandt dets Døde befandtes Chefen Capitain Thura og Maanedslieutenant Cortsen. Kapt. Schrødersee blev skudt paa Nhelingen, da han

Kom om Bord at tage Commandoen efter Thura. Det blev tilsidst taget af Fienden.

Den synkefrie Fregat Hjælperen bragtes efter en liden Kamp inden for Batteriet, da det var umueligt for den at soutinere sin Post imod det stærke Angreb, der skeete paa den.

Dette beundringsværdige Gøeflag, hvori Kommandør Fish er tvende Gange maatte flytte sin Stander, nemlig fra Dannebrog til Holsteen, og herfra til Trekroners Batterie, blev efter Fiendens Begiering og Fredsforslag standset Kl. 4.

Ved nærværende Fredsforslag fik vi Leilighed at tage vore Døde og Saarede i Land, og Nelson Tid til at redde adskillige af sine Skibe, der stode paa Grund, og derved vare udsatte for den Fare at blive edelagte af Trekroners Kanoner.

Saalænge Slaget varede, brimsede Søkanterne saavel af Gruentimmer som Mandfolk, omendstønt Bombetne fasede over dem i Luften. Efter dette mordelige

Slags Ophold skialo enhver ved at erfare de Næstedes Glendighed; Dog brændte alles Hiertter efter Hævn. Kun een Stemme befælede Alle: Seit eller Dod for Fædrelandet. Selv de, som komne i Land fra Bataillen, lidet eller intet saarede, brændte af Længsel efter endnu engang at lade Sienden føle deres Tapperhed. — Endnu samme Dag begyndte man at bringe de Saarede og Dode i Land; de første bleve deels lagde paa Hospitalerne, deels paa Næsthuset; de sidste bragtes alene til sidstommeldte Sted. — Dette var et Nædselsoptrin, som vi kan beskrives. Enhver blev henrevet til Taknemligheds og Belgiorenheds Følelse over disse tappre, men beklagelsesværdige Offere for Fædrelandets Selvstændighed og Sikkerhed. Man omringede de Illykkelige; enhver der kunde, fortalte sin Skiæbne, og beklagede kun, at de nu ikke kunde giøre mere for Fædrelandet. Man skienkte dem Penge og Forfriskning, trostede og hjalp dem saa godt man kunde; selv velklædte Personer hjalp til at

bære dem i Land; for at forebygge de Emer-
ter, som Stød kunde foraarsage dem.

Vor sydlige Defensionsflaade var paa
denne Maade odelagt, vort Forliis paa
Mandskab angives for 357 Døde, 851 Saa-
rede, foruden Fangne; men man troer for
Visshed, at de Engelskes Antal paa Saares-
de og Døde er langt større.

Vore Krigeres Tapperhed var i det he-
le beundringsværdig. Udskillige Tildragel-
ser troer man vilde være paa rette Sted
her at anføre.

En norsk Matros, som var sat til en
Kanon paa et af de svømmende Batterier,
viste saa megen Uforsagthed under Slaget,
at han ved sit Exempel opmuntrede det øv-
rige Mandskab ved Kanonen. Et engelsk
Skib kom forbi: Vie, Landsmænd! sagde
han; ham vil vi give en Erindring, og
sætte ham af Stand til at gjøre mere Ska-
de. Giv Agt! nu falder hans Formast! —
han stillede sin Kanon, og holdt Ord. Her-
for blev han ogsaa siden belønnet, da alle
hans Kammerater bevidnede samme.

En Soldat, der ligeledes var sat ved en Kanon paa Batteriet Trekroner, saae en stor Barkasse med Mandskab at seile fra Prakers Flaade til Nelsons; medens hans Kammerater brændte uden Ophold Ibs paa den, holdt han sig stille til han vist troede at kunde naae Barkassen, der omtrent havde 70 Mand ombord, nu brændte han løs, Barkassens Gardeel blev bortskudt, sank, og kun en liden Dreng paa 11 a 12 Aar reddede sig ved Svømmen paa et af vores Blokflibes Ankertouge, og blev af Mandskabet sammesteds optaget og reddet fra Døden.

Paa et af vore Skibe blev Flaaget med dets Stang nedskudt, en Matros greb det og holdte det i Veiret, at Fienden ikke skulde troe, Skibet vilde overgive sig; kun Døden af en fiendtlig Kugle rev ham det af Haanden.

Mandskabet af de tre jydskke Detachements af forskjellige Regimentter, der vare fordeelte paa forskjellige Skibe af Desensjonen, kæmpede som Lovet med den kol-

deste Uforsagthed. Man fortæller om en af disse Kiække, at han, da alle de evrige ved en Kanon vare dræbte eller saa stærkt saarede, at de ikke kunde giøre mere Tjeneste, vovede sig ud af Kanonporten til Mundingen paa Kanonen, med nyderste Fare ladede, og affyrede samme, igientog det adskillige Gange, og ikke forlod den, førend hans Hielp udfordredes ved en anden Kanon.

Om Kaptain Braun fortælles, at han, efter hans hoire Haand var affludt, selv affyrede adskillige Kanoner med den venstre.

Saaledes fortælles en Mængde Kiække Begivenheder, som vist en mere øret Pen vil sætte i det Lys de fortiene, og vi vil her lade os noie med det vi i den Henseende har anført, og fortsætte med vor historiske Beretning.

Man vedblev den hele Nat efter Slaget af føre Dvæstede og Døde i Land.

Om Morgenen efter troede man, at Slaget igien skulde begynde om Eftermiddagen; desaaarsag udslyttede en Mængde

Beboere fra Toldbodveien og Amaliegaden, og der i Nærheden. Enhver ilede til sin Post, og alle Anstalter bleve trufne, for paa det kraftigste at mindrage Fienden; selv indfandt sig af dem, der Dagen i Forveien havde været i Slaget; hvori blandt en Negerdreng, om hvem der fortælles, at han havde forladt sin Være hos en Smedkermester, for som Frivillig at deeltage i Slaget. Da han gik ombord, leverede han de 15 Rdlr., han dessaarsag fik, til en Herre der havde sat ham i Være. Efter Slaget indfandt han sig igien hos samme, leverede ham en Gave, som han havde faaet for sin tiælle Opsørsel, med Begiering, at forvare disse Penge, da han strax vilde ombord, og derfor maatte indfinde sig ved Admiralitetet, at hans Plads ikke skulde blive besat. — Stilstanden blev udsat.

Under Stilstanden blev Orlogsskibet Sielland taget af de Engelske, da Slaget paa samme var strøget, og Besætningen havde forladt det. I nogle Dage og Nætter efter

brændte Fienden dette tiligemed endeel andre ubrugelige Skibe, han havde taget. Kun Holsteen beholdt han til et Hospital-slib, efterat han havde aflaget dets Kanoner, repareret dets forskudte Master og Skibets Sider, og taget Seil fra sine Skibe til dette, der ingen havde.

Efter at Admiral Nelson adskillige Gange havde været i Land paa Kronprindsens Palais, blev Vaabenstilstanden tilsidst forlænget i fæsten Uger under adskillige Bestingelser, hvorefter følgende synes at være de vigtigste: Fiendtlighederne skulle ophøre, Skibenes Udrustning standses, den indenlandske Handel være frie, og det skulde være Engellønderne tilladt at proviantere sig. Det blev siden ved mundtlig Overeenskommelse udgiort, at vore Skibe uhindret kunne seile til Norge, hvor der herskede stor Nødsnangel.

Til de Engellskes Roes fortienet at anføres, at de Fanger, der faldt i deres Magt, bleve paa de fleste engelske Skibe behandlede godt og med Agtelse, og at de

sørgede med lige saa megen Omhyggelighed for de af vore, som deriblandt befandtes Dvæstede, som for deres egne.— End videre fortælles, at engelske Gartoier hjalp de Danske under Slaget at rædde de ulykkelige Dvæstede af det brændende Dannebrog.

Adskillige af vort Mandskab ræddede sig ved Mod og hurtig Beslutning fra at falde i Fiendens Hænder. Det fortælles, at da man saae Orlogskibet Holsteen ikke længere kunde holde sig, blev der sendt en Baad til samme, for at afhente dets Papirer og andre Sager. Matroserne, til hvem dette var overdraget, udførte det lykkelig; kun paa Tilbageveien til Batteriet Drekroner bleve de angrebne af tvende Varkasser, fyldte af engelske Sæc-Soldater, og maatte finde sig i at underkaste sig deres Ledsagning, som Fanger; men neppe vare de lige for Batteriet, forend de vendte om, og skyndte sig til samme med det lykkeligste Udfald. Vel stødte adskillige Flinteskud efter dem, og een blev skudt igiennem Haan-

Den og tvende andre let saarede; men de landede lykkelig og reddede deres Papirer. Engellænderne søgte ved Løfter og mange Haandpenge at lokke vore fangne Folk til at gaae i engelsk Tjeneste. Dette skal og være lykkelig dem med 60 Mand, hvoraf de halve vare Mariner, der alle, 2de undtagen, bestod af Udlændinger; de øvrige vare Folk, hvis Tab Fædrelandet ikke begræder. Overhovedet er dette Antal særdeles ubetydelig imod 700 Mand, der efter Stillsstanden igien bleve bragte i Land. — En Skibstøumermænd havde ladet sig hverve for 30 Guineer, men sprang ud af en Kanonport, svømmede til en forbiseilende dansk Barkasse, uden at man mærkede det paa de engelske Skibe, og kom saaledes lykkelig til Landet med sine Penge.

Ikke mindre end Fædrelandsforsvarernes Tappehed i 2den Aprils morderske Slag er beundringsværdig, fortjener Folkets Deeltagelse i samme den sande Hoiagtelse. Vi have hørt, hvorledes de Dvæstede bleve

modtagne, hvorledes man tog sig af dem, vil siden erfares. — Den 5 April begravedes de i Slaget faldne Offere for Fædrelandet. Kl. 11 begyndte dette lange høitidelige Tog, der bestod af forskjellige Liig- og andre Vogne, hvoraf enhver var fyldt med endeel Liigkister. Blandt disse Faldne vare Maanedes-Loitnanterne Wedele og Mosler; Liigfølget bestod af Admiraler, Søofficerer, Præster, og især mange anseelige Folk af alle Stænder, og hele Kronprindsens Livkorps under deres værdige Chefs Marschal Hauchs Anførsel. Toget gik fra Dvæsthuset til Skibskirkegaarden uden for Østerport, hvor disse dyrebare Levninger bleve begravede. Ved Kisternes Nedsættelse bleve adskillige Sange, forfattede af Kapt. Abrahamson, Lektor Bruun og Adjunkt Bornemann, affungne med almindelig Deeltagelse. *) Da Gravene vare tilkastede, bestroede 5 smaae Piger dem med Blomster. Man gav hinanden Haanden og tilfød, at

*) See Hæderstinde for 2den April 1801, første Bind, Pag. 170.

Livet var meget skönt, men Døden for Fædrelandet endnu skionnere, naar man saaledes som her, saae at Medborgerne væredes tappe Krigere. — Under Istemming af Kapr. Abrahamsons yndede Krigsang gik Toget igjen til Byen; og Tanken om Velske for Bruuns skionne Grafsang fornyede igjen Folelsen:

Med Faldnes Mand, til sidste Mand,

I hvert fornyet Kamp at væрге

For Fyrste og for Fædreland.

Hospitalerne bleve rigelig forsynede med Charpie, Linned og andre Nødvendigheder til de Saaredes Forbindelse. Selv Damer af første Stand helligede sin Tid til dette Arbeide. Daglig blev det sendt dem anseelige Forraad af Viin, Brød, Citroner, Sukker, stærkt Oll og andre Bederqvæggelser til deres Helbredelse. Ikke allene Kiøbenhavns Indvaanere viiste sig saa velgiørende, ogsaa fra andre Stæder i Danmark, Norge og Holsteen kom der Penge-Bidrag. Denne herstkende Velgiørenhed, og de derved til Veste for de i Slaget Saarede og Faldnes Ent

ter og Børn indkomne betydelige Summer, bevægede Regieringen, for at befordre og understøtte Givernes Hensigt, at meddele Statsraad Mallings Befaling at sammentræde en Commission med Cansellie-Assessor Knudsen, Banke-Director Kirketerp, Over-Krigs-Kommissair Bang, Assessor Bærens, Raadmand Skibsted og Sekretair Lovmand, for, deels noie at undersøge de paa Defensionen ved den engelske Flaades Angreb saarede modige Fædrelands-Sønners Antal, samt Tallet af de Enker og Børn, de havde efterladt sig, det ved denne Leilighed havde opoffret Livet, deels for at modtage ethvert Bidrag, som indkom til deres Understøttelse, og at sørge for deres Pleie saavel i det Nærværende som i det Tilkomende. — Denne Befaling blev strax bekiendt for Kommissionen. — Statsraad de Coninck stienkede allene til de Faderløses Opdragelse 10000 Rdlr. — Hofpræsten Christiani modtog et af Kapt. Thuras efterladte Børn som sit eget i sit Institut, uden Betaling. Mange skal have efterfulgt den

ne brave Mand's Exempel. — General-
Gouverneur Noepstorff paa Einsidelborg i
Sjen skienkede Soc-Krigshospitalet 2500 Rd.,
hvoraf Renterne for det første skulde være
til Bæste for de Gaarede, og de Faldnes
Enker og Born. Denne Sum ansaae den-
ne ædelmodige Mand som en Gield han
skulde Staten, fra den Tid han som Soc-
kadedet nød fri Underholdning og Underviis-
ning, hvilket han beregner til 1000 Rd.
Renterne af samme til 1000
Og endnu, at af et Antal af
100 Kadetter 3 eller flere
mislukkes, og de paa sam-
me anvendte Bekostninger
maa repareres paa de 95,
derfor bliver tillagt 500
I alt 2500 Rd.

hvilken Gield han ansaae for den beleilig-
ste Tid nu paa denne Maade at afbetale.
Hvorover Kongen ogsaa tilkiendegav Gou-
verneuren sit allernaadigste Bifald.

Ogsaa de fra Slaget hjemkomne Kri-
gere hædrede Folket.

Christian Johansen, som var Overkanoneer paa Provoststeen, blev tilsendt, fra en Ubekjendt, en anseelig Sum, for at lade præge en Medallie til Minde om Slaget den 2den April, og desforuden en Belønning.

Vilje, Overkanoneer paa Wagtien, erholdt ligeledes en stor Solomedallie og en anseelig Gave.

Gønder, Baadsmand paa Provoststeen, fik af en Ubekjendt 20 Rd.

Melchior Heimann af den jødiske Nation, som var ansat ved en Kanon paa Sjælland, hvis Forhold i enhver Henseende fortjener Roes; erholdt en stor Solomedallie og 10 Rd. i Penge.

Overkanonereren paa samme Skib, Christian Hansen Krag, fik tvende store Medallier og 10 Rd. i Penge.

Adskillige Officerer erholdt Uhre og andre kostbare Gager. Enhver beslittede sig paa at vise sin Høiagtelse og Erkiendtlighed imod de Mænd, som saa heldemodig havde forsvaret Fædrelandet; men ligesaa meget enhver

folte hvad de skyldte dem, ligesaa besteden vare dog disse Mænd siernet fra enhver Stolthed. En Officeer havde faaet den store, fortrinlig skønne Medallie over det bekjendte Slag i Kiøgebugt. Med ædel Beskedenhed takkede han Giveren i Adresse-Visen; men forsikkrede, at han ikke havde udmærket sig med mere end sine Medkrieger; derfor torde han ikke hentyde Medalliens Bestemmelse til sig, og ønskede derfor at blive underrettet af Giveren, hvorledes den skulde anvendes.

En Forening af flere Medborgerinder (hvoriblandt man nævner Frue Bar. Løvenskiold) havde sendt en kostbar Gulddarfe til Kapt. Lassen med en ærefuld Skrivelse, som denne i danske Tilskuer besvarede med megen Beskedenhed, og troede, at det ofte er Tilfældet og ikke Fortienester, hvorved vi blive satte i Stand til at udmærke os.

I Halsborg lod det bevæbnede Borger-
skab præge en Mindepenge hos de Herrer
Hofmedallieur Loos og Søn i Berlin, for

at uddøle til endel af det tredie jndste Infanterie-Regiment, som i Slaget den 2den April 1801 fortrinligen udmærkede sig. Paa Forsiden sees en quindelig Figur, der forestiller Staden Aalborg, hvis Waaben sees paa Skjoldet. Ved Siden sees Handelens Insignier; af Overflodighedshornet falder Frugter, Af og Penge. Fiern sees Goeslaget, noiagtig afbildet efter de bedste Planer; de Engleskes og Danskes Stilling; Tre Kroners Batterie i Soen; Kastellet paa Bredden; det brændende Blokskib, o. m. Figuren holder en Flint i Haanden, Hentydning paa benævnte Infanterie-Regiment, og i den anden Haand imod Soen en Krands af Egeblade med Omskrift: En Borger Krands, og i Afsnittet: Aalborg 1801. Bagsiden har denne Indskrift: Til det 3die jndste Infanterie-Regiments tapre Krigere af 2den April.

Hr. Prof. Sander og Hr. Kobberstikker La hde udgav i Forening et Digt og et Kobber over Slaget, hvis Indtægt skulde anvendes til en Mindesteen for de i Slaget faldte

ne Fædrelandsforsvarere. Digtet var skrevet af første *) og Kobberet stukket af sidste.

Fæstningsværkerne bleve meget bedre indrettede; især blev Erekroners Batterie sat i den bedste Stand.

Den engelske Flaade krydsede bestandig omkring i Østersøen. I et Par Døgn seilede dens smaae Gartoier med Lygter ind imellem Amager og Sieland, formodentlig for at undersøge Grunden. Parker nedlagde Kommandoen og reiste til England.

Saa snart man fik Bished om Vaabens tilstanden, bleve Landværns-Batallionerne igien frigivne, for at besørge deres Landvæsen og andre Næringsveie, hvilke de i Krigstilfælde maatte have forsømt. Regjeringen havde derfor udgivet den vise Forordning, at de tilbageblevne Familier skulde være dem, som ikke vare tilstøede, behjælpelige, at disses Agerdyrkning og andre Beskæftigelser, og folgelig deres Velstand

---

*) See Hædersminde for 2den April 1801, 1ste B., Pag. 137.

ikke skulde lide for meget. Kongen stienkede desaaarsag enhver af disse Mænd 5 Rd. Men af de tvende Batallioner, som laae her, bragte de fleste disse Penge til Søkrigshospitalet, for at blive anvendte til Pleie og Understøttelse for de Saarede. Hvad der endnu forhøier denne ædle Daad, er, at disse Mænds Navne ikke bleve bekiendte. Saaledes tænkte og handlede ikke enkelte, men man tør sige, det hele Folk. Enhver iilte, efter sin Formue, at nedlægge sin Skjærv paa Taknemmeligheds Alter; endog en gammel afflediget Soldat, ved Navn Røse, stienkte 3 Mk. til dette Brug: en Gåve, der vist for ham ikke var nogen liden Kapital, og hvorsfor han ogsaa fortjener ligesaa megen Agtelse, som de der besad Formue og gav mange Hundrede.

Man fortæller, at Nelson skal have sagt: De Franske slaaes modigt, men holder kun ud i en Time, hvad de Danske har udholdt i fire. Jeg har været i 105 Batallier, men denne Dag var den hvardeste af alle." — Ligeledes fortælles: at

denne Helt skal have onsket at giøre Beskændtskab med Lieut. Willemos, hvis Ungdom og Tapperhed havde sat ham i Forundring.

I den danske Historie fortæller Coes Kaptain Schrödersee, for sit udviiste Mandsmod som Frivillig, et udodeligt Minde. Formedelst en vedvarende Svaghed havde han allerede i nogle Aar haft sin Afsted ved Staten. Om Morgenen da Slaget begyndte var han paa Bastionen Qvintus, hvorfra man bedst og temmelig sikker kunde see Kampen. Fra Blotflibet Indfødsretten kom den Efterretning, at dets Chef Kapt. Thura var faldet. Kronprindsen, som var nærværende, yttrede det Dulle, at nogen vilde tage Kommandoen efter den Faldne. Det var yderst farlig, under den skrækkelige Kugleregn som skeete, at gaae ombord. Men Schrödersee tænkte i dette vigtige Øieblik kun paa sit Fædreland. „Det vil jeg, Deres Kongelige Høihed,“ sagde han, og ilede om Bord. Men næppe havde han, som før er nældt, betraadt Skibet

bets Trappe, førend en fiendtlig Kugle reb ham midt over.

Ikke allene i Kiøbenhavn var man villig at vove og giøre alt for Fædrelandet, og: saa udmærkede Rigets andre Indbyggere sig. En Præst i Sieland søgte om Tilladelse for sine Sognefolk, at de maatte organisere sig til Landets Forsvar. Den brave Præst, der i sin Ungdom havde haft Leilighed til at erhverve sig militaire Kundskaber, tilbød selv at paatage sig den der ved forbundne Umage. — Tvende Præster i Norge, ved Navn S. G. Abel og J. E. Dreier, opmuntrede ikke allene sine Sognefolk at øve sig med Krigsvaaben, men tilbød sig endog personlig, som Liække Stridsmænd og Anførere at gaae i Spidsen for dem, for at dele alle krigeriske Gæder med dem. — Ligeledes tilbød en velhavende Bonde Henrich Rolf i Travendals Amt i Høllsteen, som Frivillig at tiene med egen Hest under Kavalleriet. — En Herremand i Sieland forærede til Landværnets Brug 5 skionne Heste, og tilbød

sig, at underholde ligesaa mange Mænd paa sin Bekostning. — Da Sessions-Kommissionen i Odense skulde begynde sin Forretning, sagde det hele Mandskab, som desaaarsag havde indfundet sig: „Her er ingen Udsøgning nødvendig; vi ere, den eene saavel som den anden, forpligtet og villige til at tiene Kongen og Fædrelandet; og nu alle Kommet her, da vi veed Fædrelandets Forsvar kalder os.“

En Ubetiendt sendte 500 Rd. til Major Boje Junge, til at udele blandt de borgerlige Artillerister, som havde besat Lynetten og Qvintus.

Kammerherre Lindenkrone sendte Hofmarschal Hauch 1000 Rd. som Hielp til Amatur for Kronprindsens Livkorps, med den ædle Uttring: at det gjorde ham ondt, at hans Sundhed ikke tillod ham, personlig at tage Tieneste ved Korpsen.

Dette Korps erholdt tvende prægtige Faner af Kronprindsen, med Paaskrift: „Bjendskabødykere — For Kongen og Stæ-

den"; hvilke de modtog og tilspore med megen Høitidelighed den 19de April 1801.

Efter at den Russiske Keisers Død var bleven almindelig bekiendtgjort, foretoges Fredsunderhandlingerne mellem Rusland, Everrig, Danmark og England, hvorved den Engelske Flaade blev kaldt tilbage og Vaabenstilstanden udsat.

Regimenterne kom tilbage. Landsfolket fik Tilladelse at reise hjem til videre Ordre.

Kronprindsens Livkorps afleverede dets bekomne Aematur, efter at det havde erhholdt den nødvendige Øvelse i Ceresitsien. Dog blev dem tilladt at bære deres Uniform.

Det frivillige Jægerkorps vedblev; og fik Tilladelse at bære en med Guld besat Etadsuniform.

Den 5te Junii 1801 blev Freds-Konventionen sluttet imellem Rusland og England, hvilken Konvention Danmark tiltraadte den 11te Oct. og ratificerte den 23de Dec. s. A., hvorved Engellænderne især maatte giengive og erstatte os alle de Priser, de havde taget fra os, samt vore Land-

strækninger de havde erobret, i den Stand, hvori disse Besiddelser befandt sig, paa den Tid, da deres Tropper indtog dem.

Blandt dem, som ved patriotisk Sindeslag have søgt at sætte de Ulykkelige's Skiebne, som ved Slaget deels ere blevene Krolinge, deels have mistet Mand og Fader, fortjener Skuespiller Knudsen at nævnes. Ved hans, for ham vist ikke uden Udgifter og Besværligheder, holdte Koncerter i Kiøbstæderne, som havde Hensyn til de Dvæstede af 2den April, har Kommissionen til Understøttelse for samme allerede til den 31te Januarii 1802 imodtaget 14,702 Rdlr. 69½ Sk. Kommissionen troede at burde gjøre Regieringen opmærksom paa denne ædle Borgers Daad; hvorover ogsaa hans Kongelige Høihed Kronprindsen, i sin Faders Navn, i en Skrivelse til Kommissionen tilkiendegav Knudsen sit allernaadigste Bisald, samt skienkede ham Guldmedallien pro Merite, ligesom tilstod ham en Aftens Indtægt paa den Kongelige-Skueplads.

Zian de Conninck, en Broder til forhen-

nævnte Etatsraad af samme Navn, skien-
kede 2,000 Rdlr. til de Galdnes Børns Op-
dragelse.

De af Kiøbenhavns Grosserer-Societet
samlede Bidrag til den 30te Jan. 1802 ud-
gjør 11,190 Rd.

De til Kommissionen i alt indkomne
frivillige Bidrag til den 31te Jan. 1802 ud-
gjør = . . . 228,987 Rd. 23 $\frac{1}{4}$ Sk.

Fra Admiralitets-Kol-

legiet = . . . 19,600 — . —

Indvundne Renter til

den 11te Dec. s. A. 3,847 — 42 $\frac{1}{2}$ —

I alt 252,434 Rd. 66 Sk.

Da der senere er indkommet og bestan-
dig indkommer betydelig Bidrag, saa kan
man vente, at Kommissionen vil sættes i
Stand til, paa den meest muligste Maade
at fornøjde de Ulykkeligees Griebne.

Til dette Diemod har den end videre i
vis naalig Indtægt 1,248 Rd. fra Admiralit-
tetet, og 100 Rd. af den Koepstorfiske Sum.

Efterat Kommissionens Indberetning til

Kanselliet, angaaende dens hidtil foiede Foranstaltninger, samt dens Forslag til Summernes Anvendelse, som af den ere modtagne til de Dvæstedes Understøttelse og deres fremtidige Liv, havde været forelagt Hans Kongelige Majestæt, har Høiſtsamme, for at virke til Kommissionens Diemed, stienket den et Bidrag af 20,000 Rd.

Af de indkomne Summer er det Kommissionens Hensigt at oprette et Fond, hvoraf de nuværende Dvæstede ikke allene kunne høste Nytte, men endog lignende Ulykkelige i den kommende Tid.

Deres Antal som for nærværende nyde Understøttelse beløber sig til 740 Personer, hvoraf 205 ere mere eller mindre Dvæstede, 161 Enker og 12 Forlovede, 223 Børn under 15 Aar, og 139 Forældre som have nydt Understøttelse af Børn som ere døde i Slaget.

De Dvæstede nyde 52 a 108 Rd. aarlig, eftersom de ere stikede til Arbeide.

Enker og Forlovede nyde, saalænge de forblive ugifte, aarlig 18 Rd. og derover,

efter de Afdødes Stand og deres Efterladtes
 Legemskræfter.

Faldnes Børn nyde aarlig til Pleie, til
 de ere 15 Aar, 15 Rd. og derover, efter
 Tidernes og Stedets Kostbarhed hvor de op-
 drages. Naar et Barn staaer Konfirma-
 tion, gives til dets Uddredning til Klæder 20.
 10 Rd. og derhos en passende Bog.

Faldnes Forældre, som kunne bevise at
 have nydt Understøttelse af deres faldne
 Børn, faae enten paa engang en Gave, el-
 ler efter deres Omstændigheder en Hielp
 aarligen.

Marsdagen den 2den April 1802 blev en
 Hædersmedallie af Guld udddeelt paa Kon-
 gens Pallæ til alle de Officerer saavel af Land-
 som Søe-Staten der havde været i Slaget.
 Maanedsoitenanterne blev den tilsendt med
 en Skrivelse fra Admiralitetet. Endeel af
 de Underhavende og Frivillige erholdt en
 lignende af Sølvs, som blev dem leveret i
 Kollegii-Bygningen paa Gammel Holm, og
 nød til Opmuntring en aarlig Pension af
 15 Rd. Blandt de sidste vare Skibs-Chi-

rutgerne. Georg Fred. Dørgen, Magnus Andr. Guldberg, og Bengten, der vel ikke i nogen egentlig militairisk Function, men efter deres Skibs-Chefers Attester, dog i andre Maader havde udmærket sig; de fik end videre til Belønning deres havte Wage, indtil de bleve befordrede til andet fast kongelig Embed.

Medallien forestiller: Paa den ene Side den forreste Deel af et Krigsflib i antik Stil, hvorpaa Rigernes Vaaben-Løve med en Rulle viser sig i værgende Stilling: Overskrift: „Modet værger.“ neden under: „den 2den April 1801.“ Paa den anden Side sees i Midten de kongelige Regierings-Insignier, Kronen, Scepteret, og Sværdet med Indskrift: „Kongen hædrer, Fædrelandet skionner.“; hvilken Idee var udført af Kunstnerne Prof. Abildgaard og Gianelli, hvoraf den første tegnede, og den sidste stak Medallien.

Kommandør Fischers Medallie udmærkede sig ved nogle Brillanter paa Øskenen. Ikkun virkelige Søe- og Land-Militaire,

samt de i Søerullerne staaende entrollerede Matroser og Lemiter fik den, med Øsken i, og skulde bære den i et Vaand, der efter Farverne i det danske Flag var rødt og hvidt, og indeholdt Hjertet eller selve Korsset af Flaget. I Medalliens Kant var indstaaet vedkommende Persons Navn, som tildeeldes Hæderstegnet, deres Stilling som staae i Staten, og deres Fødebye som ere uden for Staten.

Samme Dag Medallien blev uddeelt, lagde Hr. Kommandør Fischer Grundstenen til de Herrer Sanders og Lahdes Monument over de kiække Fædrelandsforsvarere, som faldt i Slaget den 2den April 1801, hvorved Hr. Dr. Bloch holdt en liden passende Tale. Medallien som blev lagt i Grundstenen skienkede Hr. Kiøbmand Mathiesen. Paa den ene Side læstes Navnene af de Skibe som vare i Slaget, og paa den anden: „Udødelighed, Tapperheds Belønning.

Til denne Dags Høitidelighed blev et

Prolog *) af Hr. Prof. Sander, og et Digt af Hr. J. H. Guldberg, opført paa det Kongl. Theater, hvortil de samtlige Officerer som havde erholdt Hæderstegnet havde frie Adgang.

Om Aftenen illumineerte man paa adskillige Steder i Byen, især ved Nye Boder.

Kronprindsens Livkorps høitideligholdt denne Dags Aften med et Bal, hvortil adskillige Kongelige Personer vare indbudne. Hr. Prof. Rahbek holdt sammesteds en Tale, og adskillige Sange **) bleve affungne til Ære for dem, der den 2den April 1801 saa ufortøden havde vovet Liv og Blod for Nationen og Fædrelandet.

*) See Hædersminde for 2den April 1801, 3 B., Pag. 104.

**) See Sammesteds, Pag. 102.

